

Jak židé fungují na ukradené půdě a co čeká původní obyvatelstvo: okupace, anexe, nedodržování mezinárodního práva, genocida. Jaké zločiny podporují zločinci v České poslanecké sněmovně?

- CZ24 News | 25. června 2020

PALESTÍNA: Obyvatelé palestinské vesnice Fasáil u Jericha vstávají před úsvitem a za tři dolary na hodinu (71 korun) pracují pro židovské osadníky. Někteří se stěhují pryč. Obávají se, že podobný osud čeká i další palestinské vesnice v údolí, pokud Izrael přikročí k anexi tohoto území, jež představuje zhruba čtvrtinu okupovaného Západního břehu Jordánu.

„Všichni tady pracují v osadách, nic jiného tu není. Když má někdo peníze, odejde jinam, kde má budoucnost,“ řekl člen obecní rady a majitel malého obchodu Ijád Taamra agentuře AP.

V budoucím státu, s nímž Palestinci na Západním břehu Jordánu počítali, mělo být zemědělství a pastevectví hlavním zdrojem obživy. Anexe, která má zahrnout také židovské osady, připravuje izraelský premiér Benjamin Netanjahu.

Řekl, že Izrael zabere půdu, ne její obyvatele. Ti jsou na ní ale závislí. Mají podle něj zůstat v „enklávě“, v níž bude platit omezená samospráva, přičemž Izrael zajistí bezpečnost. Málokdo z těchto Palestinců však získá občanství, takže jejich právní status bude nejasný. A ztráta půdy lidí závislé na zemědělství a pastevectví vyžene z domovů.

Vysloužilý izraelský armádní velitel Šaul Arieli byl při demarkaci území v rámci mírového procesu v 90. letech. Odhaduje, že Palestinci novým izraelským krokem přijdou o 280 kilometrů čtverečních soukromých pozemků. Na základě dosud známých map k anexi očekává, že Izrael vytyčí novou 200kilometrovou hranici mezi údolím Jordánu a zbytkem Západního břehu a další 60kilometrovou kolem palestinského Jericha. Izrael zabere další půdu, přičemž obydlené oblasti se ocitnou mimo nové hranice.

Život na anektovaném území

Poradce Norské rady pro uprchlíky Itay Epshtain se domnívá, že Palestinci přijdou o ochranu, protože izraelské soudy nebudou povinny zohledňovat mezinárodní zákon vztahující se na vojensky okupované území. Palestinci nebudou patřit pod ochranu vojenského velitele a nebudou mít možnost hájit se u nejvyššího soudu ani nijak napadnout rozhodnutí izraelské vlády.

V údolí Jordánu jich žije 60 000, avšak 90 procent tamního území spadá do takzvané oblasti C, jak se rozhodlo v 90. letech. Tato zóna tvoří tři pětiny Západního břehu Jordánu a je zcela pod izraelskou kontrolou. V údolí Jordánu do ní spadají vojenské oblasti a asi 50 zemědělských osad s 12 000 Izraelci. Palestinci se na toto území nedostanou, a i když na něm vlastní pozemky, nemohou na nich bez vojenského povolení stavět ani budovat studně.

V letech 2009-2016 byla z 3 000 žádostí kladně vyřízena jenom dvě procenta. Cokoli postaveného bez povolení od přístavku po stan nebo kůlnu pro zvířata může armáda zlikvidovat. „Když vykopete

studnu, druhý den ji zalijí (Izraelci) betonem. Mohou to území anektovat a nám nedají rovnocenná práva. Budou se snažit nás odtud dostat pryč," řekl Haní Sáida z vesnice Al-Audžá.

Kanadsko-palestinský obchodník Abdal Málík Džábir z údolí Jordánu vyvází datle a říká, že získat povolení ke stavbě je oříšek i pro velké investory. „Neexistuje, aby si obyčejný zemědělec mohl dovolit výdaje a zvládl ty komplikace," řekl. Má vlastní území a požádal o povolení postavit na něm moderní balírnu datlí. Strávil tím dva měsíce a utratil 35 000 dolarů, ale dozvěděl se, že armáda s pozemkem počítá jako s výcvikovou oblastí.

I když tam žijí zemědělci a půdu obdělávají. Anexe podle Džábira odřízne dělníky od polí a provozů jeho podniku a zkomplikuje export.

V Evropě a arabských státech plán anexe vyvolal velkou kritiku, v údolí Jordánu a na Západním břehu byla reakce klidnější. „Od roku 1967 (okupace Západního břehu) je všechno - pitná voda, voda na závlahu, hranice, přechody, silnice, území v zóně C, vstupy do měst - pod kontrolou Izraele. Na tom se nic nezmění," řekl Haníův bratranec Muhannad.

Jeho rodina vlastní pozemky severně od Al-Audžá. Mají rozlohu tří kilometrů čtverečních a táhnou se až k řece. Armáda je po okupaci Západního břehu ohraničila jako vojenské území a rodina musela odejít. Jezdí se na ně dívat z kopců nad údolím a před 15 lety spatřili řady čerstvě vysázených datlovníků a vedle židovskou osadu. O několik let později se jeden z příbuzných dostal na izraelskou stavbu na tom místě a vyfotografoval domky, v nichž kdysi předci žili a bratraci vyrostli. „Viděli jsme své hliněné domy, stále tam stojí," řekl Muhannad.

Tisíce lidí v Tel Avivu demonstrovaly proti anexi částí Západního břehu: